

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 22. Querelæ contra Arnulphum Archiepiscopum motæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

ne Saculares, inde occasione arrepta, *Ju-* Sæculum X.
dicia Ecclesiastica antevertant, & nos ad A.C. 991.
sua tribunalia trabant, nunquam enim
crimina relinqui impunita ferent. ()*

§. XXII.

Querelæ contra Arnulphum Archiepi-
scopum motæ.

Bruno Episcopus Lingonensis dixit: *Ne-*
minem magis quam me hæc causa tan-
git, neminem magis ludibrio dignum
omnes existimant. Exprobrant, me im-
pellente Arnulphum in præcipitium fuisse
dejectum, cum me pro ipso, probis omni-
bus rem mihi frustra dissuadentibus, va-
dem obtuli. Nempe movebar beneficiis a
Rege Lothario acceptis, sanguinis etiam
propinquitate movebar. Quamobrem li-
cet certissime scirem, Arnulpho Duce Lau-
dunensem civitatem fuisse occupatam, eun-
demque tantæ audaciæ factionis auctorem
esse,

(*) Rarissima exempla Historia tradit; Episco-
 pos a Regibus Romano Catholicis ultimo suppli-
 cio fuisse affectos. Si forte illud excipias, cum
 Rex Franciæ Henricus III. anno 1588. omnia le-
 gitimi Judicii via Ludovicum Guisium, Cardi-
 nalem Lotharingiæ, trucidari jussit. P. Des. Aux.
 Hist. tom II. Atque illud Martinusii Episcopi
 Waradinensis & Cardinalis jussu Regis Ferdinan-
 di I. anno 1551. in Hungaria per insidias inter-
 fecti. Thuan. hist. lib. 9. Fleur. tom. XXX.

Sæculum X. *esse, nihilominus seditiosum, si meo suffragio in istam Dignitatem* (nempe in Remensem Archipræsulatum) *assereretur, ad officium revocari posse speravi. Sed percipite, quanta mihi pro acceptis beneficiis mala reddiderit. Cum se captivum simulavit, in veram captivitatem coniecit Gilbertum fratrem meum unicum. Guidonem agnatum, aliosque, quorum, amicitiam bonori mihi ducebam. Me ipsum in extremum mortis periculum adduxit, jamque impudenter negat, quod nemo nescit. Exploratissimum est, quod presentibus Episcopis, Clericis & populo Sacramento se obstrinxerit, se Regibus contra Carolum omnibus viribus serviturum, nec ope, nec consilio eorum inimicos adjuturum, nec istud juramentum, ob quodcunque aliud, a se prius alteri præstitum, violaturum.* *c. 6.* *An vero hostis Regum non erat Carolus, qui Regnum invadere conabatur? an hostes non erant Rogerius & Manasses, qui ejus Clericos & populum ex ipsius Ecclesia immixtis armatis captos abstraxerant? hos autem Arnulphus amicorum præcipuos & arcantium omnium conscios habet, hos spoliis illorum, qui ipsum Archiepiscopum elegerunt & ordinarunt, locupletavit.*

Tum Gotesmanno Episcopo Ambianensi Brunonem rogante, ut mentem suam aperiret de Quæstione, an Episcopi

pi rei futuri essent effusi sanguinis, si Arnulphus damnaretur. Respondit Bruno: *Est mihi etiamnum ratio domestica, cur Arnulpho parcam, nempe memoria, Regis Lotbarii, Avunculi mei, a quo est genitus.* Resolvit deinde, sua quidem opinione adornandum esse iudicium; postea enim facili negotio vitæ gratiam a Regibus impetrari posse, ne Episcopi effundendi humani sanguinis causam posuisse viderentur. Mox adjecit: *Ingre- diatur ille Presbyter, qui portas civitatis Remensis aperuit, & dicat, cur & quomodo istud perfecit.*

§. XXIII.

Argumenta adversus Arnulphum.

Ratbodus Episcopus Noviodunensis petit, ut in primis formula juramenti, quo se Arnulphus Regibus obstrinxerat, inspiceretur, tum quod ea sola ad ipsum convincendum sufficeret, tum quod Lotharingi dubitarent, an istud Sacramentum præstiterit. Illa ergo formula in Concilio publice recitata, cum deinde Adalgerus Presbyter intrasset, in hunc modum locutus est: *Dudo Caroli Vasallus ille est, cujus insidiis in proditionis communionem pertractus sum. Quærenti, cur mea Sacerdotis opera uti vellent, ad prodendos Dominum meum & Episcopum meum, amore Caroli, cui nullo fæde-*

c. 7.

c. 8.

c. II.